

Convenție din 21/10/1999

între România și Irlanda pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștigurile de capital

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 626 din 04/12/2000

România și Irlanda, dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe câștigurile de capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe câștigurile de capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe câștigurile de capital toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elemente de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt:

a) în cazul României:

(i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;

(ii) impozitul pe profit;

(iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;

(iv) impozitul pe venitul agricol; și

(v) impozitul pe dividende (denumite în continuare impozit român);

b) în cazul Irlandei:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe corporație; și

(iii) impozitul pe câștigurile de capital (denumite în continuare impozit irlandez).

4. Prezenta convenție se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc despre orice modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul România înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită

suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

b) termenul Irlanda include orice zonă din afara apelor teritoriale ale Irlandei, care, în concordanță cu dreptul internațional, este sau poate fi desemnată conform legislației Irlandei privind platoul continental ca o zonă în care pot fi exercitate drepturile Irlandei cu privire la fundul mării, subsolul și resursele naturale ale acestora;

c) termenii un stat contractant, unul dintre statele contractante și celălalt stat contractant înseamnă România sau Irlanda, după cum cere contextul, iar termenul state contractante înseamnă România și Irlanda;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate, un trust și orice altă asociere de persoane;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul național înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia română și orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Irlandei, orice cetățean al Irlandei și orice persoană juridică, asociație sau altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Irlanda;

h) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau o aeronavă exploatată de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentanții săi autorizați;

(ii) în cazul Irlandei, comisarii de venituri sau reprezentanții lor autorizați.

2. În ceea ce privește aplicarea acestei convenții de către un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care se aplică prezenta convenție.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului său, rezidenței, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impunerii în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau nu este național al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori instalare reprezintă sediu permanent numai dacă durează o perioadă mai mare de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de amenajări exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau al livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau al livrării;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate la subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate la paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluși paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, cu excepția

reasigurărilor, dacă:

- a) încasează prime pe teritoriul aceluiași stat; sau
- b) asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau prin orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca această persoană să acționeze în cadrul activității sale obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include îndeosebi accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesiunea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie, în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul în care există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit sau câștiguri din înstrăinarea proprietății, care sunt tratate separat în alte articole din prezenta convenție, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, acesta se consideră că este situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. În sensul acestui articol, profiturile obținute din exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional includ profiturile obținute din închirierea navelor sau aeronavelor, dacă navele ori aeronavele sunt exploatate în trafic internațional sau dacă aceste profituri obținute din închiriere sunt legate de profiturile la care se face referire în paragraful 1.

4. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care în absența acestor condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat - și impune în consecință - profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări

se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a dividendelor. Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de folosință, din acțiuni în mine, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația fiscală a statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al acelui celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situată în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime sau în parte, profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11 Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile menționate în paragraful 1 sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident primitorul, dacă primitorul este beneficiarul efectiv și dacă asemenea dobânzi sunt plătite:

- a) în legătură cu vânzarea pe credit a oricărui echipament industrial, comercial sau științific;
- b) pentru orice împrumut, indiferent de natura lui, acordat de o bancă sau de o altă instituție financiară (inclusiv o societate de asigurare);
- c) pentru orice împrumut, indiferent de natura lui, acordat pentru o perioadă mai mare de 2 ani; sau

d) pentru orice titlu de creanță, indiferent de natura lui, garantat, asigurat sau finanțat direct sau indirect de sau în numele guvernului fiecărui stat contractant.

4. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau neînsoțite de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Redevențele descrise la subparagraful a) al paragrafului 3 și deținute efectiv de un rezident al unui stat contractant pot fi impuse numai în acel stat. Redevențele descrise la subparagraful b) al paragrafului 3 pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice natură primite pentru utilizarea sau pentru dreptul de a utiliza:

a) orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf sau filmelor, înregistrărilor pe benzi ori altor forme de înregistrare utilizate pentru emisiunile de radio sau televiziune ori pentru alte mijloace de reproducere sau transmisii;

b) orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau proces tehnologic ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13 Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare astfel cum sunt definite la art. 6 și care sunt situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. În sensul paragrafului 1, câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății imobiliare situate în celălalt stat contractant vor include câștigurile din acțiuni (inclusiv din pachetul de acțiuni și orice hârtii de valoare), altele decât acțiunile cotate la bursă, care realizează cea mai mare parte a valorii lor, în mod direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în acel celălalt stat.

3. Câștigurile, altele decât cele la care se face referire în paragraful 2, provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe pot fi impuse în acel celălalt stat.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare pentru exploatarea acestor nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1-4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14 Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care dispune de o bază fixă la dispoziția lui în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum ar fi: artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activitățile exercitate într-un stat contractant de un artist de spectacol sau de un sportiv, dacă vizita în acel stat este suportată în întregime sau în cea mai mare parte din fondurile publice ale unuia sau ambelor state contractante ori ale autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora. În acest caz veniturile sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident artistul de spectacol sau sportivul.

ARTICOLUL 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut și anuitățile plătite acestui rezident vor fi impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, pensiile și alte plăți similare efectuate potrivit legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat.

3. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate sau determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală ori o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau autorității ori unității, sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau autorității ori unității sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student sau practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu vor fi impuse în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara acelui stat.

ARTICOLUL 21

Profesori

1. Un profesor care vizitează unul dintre statele contractante pentru o perioadă care nu depășește 2 ani numai în scopul de a preda sau de a realiza studii de nivel superior (inclusiv cercetare) la o universitate, colegiu sau alt institut recunoscut de cercetare ori altă instituție de învățământ superior din acel stat contractant și care a fost imediat anterior acestei vizite rezident al celuilalt stat contractant va fi scutit de impozit în primul stat contractant menționat, în legătură cu remunerația primită pentru predare sau cercetare pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei vizite în acest scop în acel stat contractant. O persoană va fi îndreptățită să beneficieze numai o singură dată de înlesnirile prevăzute de acest articol.

2. Prevederile precedente ale acestui articol nu se aplică remunerațiilor pe care un profesor le obține din cercetare, dacă această cercetare este întreprinsă în principal în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

ARTICOLUL 23

Diverse reguli aplicabile anumitor activități offshore

1. Independent de celelalte prevederi ale prezentei convenții, prevederile acestui articol se aplică, în situația în care sunt desfășurate activități (în acest articol denumite activități specifice) în zone offshore, în legătură cu explorarea sau exploatarea fundului mării, a subsolului și a resurselor naturale ale acestora, situate într-un stat contractant.

2. Sub rezerva paragrafului 3, o întreprindere a unui stat contractant care desfășoară activități specifice în celălalt stat contractant va fi considerată că desfășoară activități de afaceri în acel celălalt stat printr-un sediu permanent situat acolo.

3. Activitățile specifice care sunt desfășurate de o întreprindere a unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice perioadă de 12 luni nu vor fi considerate ca fiind un sediu permanent situat acolo prin care se desfășoară activități de afaceri. În sensul acestui paragraf:

a) când o întreprindere a unui stat contractant care desfășoară activități specifice în celălalt stat contractant este asociată cu o altă întreprindere care desfășoară activități specifice substanțial similare, atunci prima întreprindere va fi considerată că desfășoară toate activitățile ultimei întreprinderi, cu excepția cazului în care acele activități sunt desfășurate în același timp cu activitățile sale proprii;

b) o întreprindere va fi considerată asociată cu o altă întreprindere dacă una dintre ele participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul celeilalte ori dacă aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul ambelor întreprinderi.

4. Un rezident al unui stat contractant, care desfășoară activități specifice în celălalt stat contractant, care constau din servicii profesionale sau alte activități cu caracter independent, va fi considerat că desfășoară acele activități printr-o bază fixă din acel celălalt stat. Totuși veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în legătură cu aceste activități desfășurate în celălalt stat contractant nu vor fi impozabile în acel celălalt stat, dacă activitățile sunt desfășurate în acel celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 30 de zile în orice perioadă de 12 luni.

5. Salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant în legătură cu activitatea salariată referitoare la activitățile specifice din celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat, cu condiția ca sarcinile să fie realizate în zona offshore a aceluși celălalt stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. Când un rezident al României realizează venituri sau câștiguri de capital care, potrivit prevederilor prezentei convenții, pot fi impuse în Irlanda, România va recunoaște ca o deducere din impozitul pe venit sau pe câștigul de capital al aceluși rezident într-o sumă egală cu impozitul plătit în Irlanda pe venitul sau pe câștigul de capital.

Totuși această deducere nu va depăși acea parte a impozitului calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului sau câștigului de capital care poate fi impus în Irlanda.

2. Sub rezerva prevederilor legislației Irlandei referitoare la acordarea unui credit față de impozitul irlandez în legătură cu impozitele plătite în afara teritoriului Irlandei (care nu va afecta principiul general stabilit aici):

a) impozitul român plătit în conformitate cu legislația română și în conformitate cu prezenta convenție, fie direct sau prin deducere, asupra profiturilor, veniturilor sau câștigurilor din surse din România (excluzând cazul impozitului pe dividende plătit în legătură cu profiturile din care se plătesc dividende) va fi acordat ca un credit față de orice impozit irlandez calculat asupra aceluși profituri, venituri sau câștiguri în legătură cu care este calculat impozitul român;

b) în cazul dividendelor plătite de o societate care este rezidentă a României unei societăți rezidente a Irlandei și care controlează direct sau indirect 10% sau mai mult din puterea de vot a societății care plătește dividendele, creditul va lua în considerare [în plus față de orice impozit român creditabil conform prevederilor subparagrafului a)] impozitul român plătit de societate în legătură cu profiturile din care se plătesc dividendele.

3. În sensul paragrafelor 1 și 2 profiturile, veniturile și câștigurile de capital realizate de un rezident al unui stat contractant, care pot fi impuse în celălalt stat contractant în conformitate cu prezenta convenție, vor fi considerate că provin din surse aflate în acel celălalt stat contractant.

4. Când, în conformitate cu orice prevedere a prezentei convenții, venitul obținut de un rezident al unui stat contractant este scutit de impozit în acel stat, cu toate acestea, acest stat poate să ia în considerare venitul scutit, atunci când calculează impozitul asupra venitului rămas.

ARTICOLUL 25 Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită ori mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt ori pot fi supuși naționali aceluși celălalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de prevederile art. 1, se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire și reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de autoritățile competente ale unuia sau ale ambelor state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prevederile convenției. Orice înțelegere realizată va fi aplicată, indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb verbal de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare în vederea aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne ale statelor contractante referitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea ori urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau un secret profesional ori un procedeu comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului

internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29 Intrarea în vigoare

1. Convenția va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curând posibil. Statele contractante își vor notifica reciproc, pe căi diplomatice, îndeplinirea procedurilor constituționale pentru intrarea în vigoare a prezentei convenții.

2. Prezenta convenție va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări, iar prevederile ei se vor aplica:

a) În cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, începând din sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit și pe câștiguri de capital, pentru impozitele stabilite pentru orice an de impunere, începând din sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția intră în vigoare.

b) În cazul Irlandei:

(i) în ceea ce privește impozitele pe venit și impozitele pe câștigurile de capital, pentru orice an de impunere, începând din sau după a 6-a zi a lunii aprilie a anului imediat următor datei la care prezenta convenție intră în vigoare; și

(ii) în legătură cu impozitul pe corporație, pentru orice an financiar, începând din sau după prima zi a lunii ianuarie a anului imediat următor datei la care convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 30 Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până când va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța convenția după o perioadă de 5 ani de la data la care convenția intră în vigoare, cu condiția să fie remisă, pe căi diplomatice, cu cel puțin 6 luni înainte, o notă de denunțare. În această situație convenția va înceta să aibă efect:

a) În cazul României:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare amintită; și

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit și pe câștiguri de capital, pentru impozitele percepute pentru orice an de impunere, începând din sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare amintită.

b) În cazul Irlandei:

(i) în legătură cu impozitele pe venit și impozitele pe câștigurile de capital, pentru orice an de impunere, începând din sau după a 6-a zi a lunii aprilie a anului imediat următor datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare amintită; și

(ii) în legătură cu impozitul pe corporație, pentru orice an financiar, începând din sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare datei la care expiră perioada specificată în nota de denunțare amintită.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnata în două exemplare la București la 21 octombrie 1999, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

